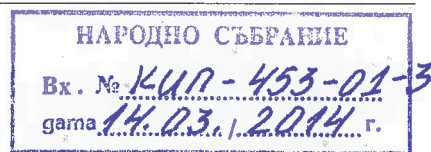




РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ



Изх. № 01-00-17

София, 14.03.2014 г.

✓
ДО
Г-Н АЛИОСМАН ИМАМОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ИКОНОМИЧЕСКАТА
ПОЛИТИКА И ТУРИЗЪМ ПРИ
42-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

КОПИЕ: Г-Н ЙОРДАН ЦОНЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ
ПРИ 42-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

На Ваш №: кип 453-01-3 от 06.02.2014 г.

Относно: Закон за изменение и допълнение на Закона за туризма (ЗИД на ЗТ), № 402-01-11, внесен в Народното събрание от Министерския съвет на 04.02.2014 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ИМАМОВ,

В отговор на Ваше писмо с горещитирания регистрационен номер относно Закон за изменение и допълнение на Закона за туризма, № 402-01-11, внесен в Народното събрание от Министерския съвет по текстовете от компетентността на Министерство на финансите, Ви уведомяваме за следното:

Министерството на финансите принципно подкрепя предложенията в проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за туризма, с който се цели реализиране на един от основните правителствени приоритети за намаляване на административната тежест и разходи за бизнеса и гражданите.

По предложенията, включени в § 25- 29 от законопроекта

Във връзка с предложенията, включени в § 25- 29 от законопроекта, които са свързани с отпадане на задължителната категоризация на самостоятелните заведения за хранене и развлечения, Министерство на финансите предлага в наименованието на раздел II от Глава осма „Категоризиране на места за настаняване и прилежащи към тях заведения за хранене и развлечения, самостоятелни заведения за хранене и развлечения, туристически хижи и прилежащите към тях заведения за хранене“ думите „самостоятелните заведения за хранене и развлечения“, да се заличат.

По предложенията, включени в § 76 от законопроекта

Във връзка с предложенията, включени в § 76 от законопроекта, които са свързани с промени в Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ), Министерство на финансите изразява следното становище:

1. По предложението за изменение на чл.115 от ЗМДТ

Предложението за изменение и допълнение на чл. 115 от ЗМДТ предвижда общините да не събират такса за издаване на удостоверения по чл. 87, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс за наличие или липса на задължения за данъци и такси по Закона за местните данъци и такси. Целта на предложението е намаляване разходите на потребителите на административни услуги, в случаите когато от тях се изисква изрично удостоверяване на публичните им задължения. Съгласно изготвената и одобрена от Министерството на финансите финансова обосновка към законопроекта не се очаква предложението за промяна в чл. 115 да окаже значително въздействие върху бюджетните приходи на общините.

Оценката на бюджетния ефект от предложението е изготвена на база приходите от такси за посочената услуга за 2012 г. и е в размер на 543 хил.лева, което представлява 0.1% от общия размер на приходите от такси в местните бюджети или средно 3% от общите приходи от административни услуги.

Във връзка с очаквания ефект върху общинските бюджети Министерство на финансите подкрепя промяната в случай, че се предвиди същата да влезе в сила от 1 януари 2015 г.

Следва да се има предвид, че съгласно разпоредбите на чл. 6, ал. 2 от Закона за общинския бюджет и чл. 45, ал. 2 от Закона за публичните финанси, държавата компенсира намалението в приходите на общинския бюджет, включително от местни данъци и такси, когато същото произтича от провеждана държавна политика.

2. По предложението за промяна в дефиницията на „Заведения за хранене и развлечения“

По смисъла на действащата разпоредба на § 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби на ЗМДТ „Заведения за хранене и развлечения“ са съответните туристически обекти по чл. 3, ал. 2, т. 2 от Закона за туризма.

С проектозакона се предлага промяна на дефиницията на „Заведения за хранене и развлечения“, съгласно която такива са обектите от група 26, 27, 28 и 29 на Националния регистър на обекти за обществено хранене и търговия на дребно с храни.

Министерство на финансите предлага в дефиницията да се включат и обектите от група 30 „Временни обекти за търговия“ от националния регистър, с цел дейностите, осъществявани от подвижни търговски обекти също да бъдат включени в обхвата на данъчно облагане с патентен данък.

3. По предложението за отпадане на задължителната категоризация на самостоятелните заведения за хранене и развлечения

С проекта се предвижда премахване на задължителната категоризация на самостоятелните заведения за хранене и развлечения, извършвана от държавата от 1 януари 2015 г. Целта на предложението е да се намали административната тежест за туристическия сектор чрез ускоряване на процедурите за стартиране на бизнес и намаляване на разходите.

Данъчното облагане на част от самостоятелните заведения за хранене и развлечения се извършва по реда на Закона за местните данъци и такси с патентен данък, когато са изпълнени условията по чл.61з от закона (оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв. и лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрация за вътреобщностно придобиване по чл. 99 и чл. 100, ал. 2 от същия закон).

Размерът на патентния данък се определя от общинския съвет в граници съгласно т. 2 от Приложение № 4 към закона, а именно:

„2. Заведения за хранене и развлечения - данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:

а) ресторанти:

1 - 2 звезди от 1 до 35 лв.

3 звезди от 6 до 60 лв.

б) заведения за бързо обслужване:

1 - 2 звезди от 1 до 20 лв.

3 звезди от 3 до 35 лв.

в) питейни заведения с изключение на посочените в буква „е“:

1 - 2 звезди от 1 до 20 лв.

3 звезди от 2 до 35 лв.

г) кафе-сладкарници:

1 - 2 звезди от 1 до 20 лв.

3 звезди от 3 до 50 лв.

д) барове:

- дневни:

2 звезди от 3 до 50 лв.

3 звезди от 10 до 84 лв.

- нощни:

2 звезди от 5 до 63 лв.

3 звезди от 20 до 98 лв.

е) бюфети, каравани и павилиони - за обект: от 75 до 500 лв.“

Видно от разпоредбите на ЗМДТ данъчното облагане с патентен данък на заведенията за хранене и развлечения е обвързано с категоризацията на съответните заведения.

Доколкото с проекта се предвижда отмяна на задължителната категоризация само на самостоятелните заведения за хранене и развлечения без да е предвидена промяна в режима на облагане с патентен данък по ЗМДТ, възниква въпросът за критериите, въз основа на които ще се определя конкретният размер на патентния данък за различните видове и категории заведения.

Във връзка с гореизложеното и с цел да не възникнат проблеми, свързани с практическото определяне на конкретните размери на патентния данък от общините за самостоятелните заведения за хранене и развлечения, Министерството на финансите поддържа становището, че патентният данък трябва да бъде определян по еднакъв начин за всички заведения за хранене и развлечения, независимо дали са самостоятелни или прилежащи към места за настаняване (хотели, мотели, туристически хижи и др.), като един от възможните варианти е чрез въвеждане на следните обективни критерии:

1. местонахождение на обекта;
2. оборот на обекта за предходната година.

Предложение на Министерството на финансите за примерна редакция на т. 2 от Приложение № 4 от ЗМДТ, на база посочените критерии:

„2. Заведения за хранене и развлечения - данъкът се определя, според местонахождението на обекта и оборота на обекта за предходната година за място за консумация, включително на открити площи, или за обект:

а) ресторанти:

с оборот до 25 000 лв.: от 1 до 35 лв.;

с оборот от 25 001 до 50 000 лв.: от 6 до 60 лв.

б) заведения за бързо обслужване, с изключение на посочените в буква „д“:

с оборот до 25 000 лв.:	от 1 до 20 лв.;
с оборот от 25 001 до 50 000 лв.:	от 3 до 35 лв.

в) заведения за консумация на напитки и сладкарски изделия (кафе-сладкарници):

с оборот до 25 000 лв.:	от 1 до 20 лв.;
с оборот от 25 001 до 50 000 лв.:	от 3 до 50 лв.

г) питейни заведения (барове и други питейни заведения):

- нощни барове и други нощни питейни заведения:

с оборот до 25 000 лв.:	от 5 до 63 лв.;
с оборот от 25 001 до 50 000 лв.:	от 20 до 98 лв.

- дневни барове:

с оборот до 25 000 лв.:	от 3 до 50 лв.;
с оборот от 25 001 до 50 000 лв.:	от 10 до 84 лв.

- други дневни питейни заведения:

с оборот до 25 000 лв.:	от 1 до 20 лв.;
с оборот от 25 001 до 50 000 лв.:	от 2 до 35 лв.

д) бюфети, каравани и павилиони - за обект: от 75 до 500 лв.“

Независимо от горепосоченото, следва да се отбележи, че в Министерство на финансите се разработва проект на нов Закон за местните данъци и такси, който се предвижда да влезе в сила от 1 януари 2015 г. В тази връзка, всички направени предложения, свързани с местните данъци и такси, включително облагането с патентен данък на заведенията за хранене и развлечения, ще бъдат разгледани и анализирани, с оглед включването им в новия проект на закон.

МИНИСТЪР:

ПЕ



РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Министър на образованието и науката

№ 0101-26.....

.....25.02..... 2014 г.

ДО

ПРОФ. ВАНЯ ДОБРЕВА

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА

ПО ОБРАЗОВАНИЕТО И НАУКАТА

В 42-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

На Ваш № 0101-26/17.02.2014 г.

СТАНОВИЩЕ

Относно: *Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за туризма*

УВАЖАЕМА ПРОФЕСОР ДОБРЕВА,

Във връзка с Ваше писмо с № 0101-26/17.02.2014 г. относно внесен за разглеждане в Народното събрание Законопроект за изменение и допълнение на Закона за туризма с № 402-01-11 Министерството на образованието и науката изразява следното становище:

С § 22 от проекта на закон, с който се създава нов раздел IIa „Организиран детски и ученически отдих и туризъм” в Глава седма „Туроператорска и туристическа агентска дейност”, се регламентират обществените отношения, свързани с организирания детски и ученически отдих и туризъм. В законопроекта липсва легална дефиниция за детски и ученически отдих и туризъм, но се предлага редакция в легалното определение за „организирано детско и ученическо туристическо пътуване”, което е една от формите на детски и ученически отдих и туризъм. Според новата редакция на § 1, т. 80 от Допълнителните разпоредби „организирано детско и ученическо туристическо пътуване” е организирано пътуване, при което потребителите на пътуването са ненавършили пълнолетие деца, както и навършилите пълнолетие, ако продължават да учат, до завършване на средното

си образование, но не по-късно от 20-годишна възраст. От така широко формулираното определение, без да е посочено качеството на субекта, който инициира пътуването, следва, че предвидената в чл. 96а, ал. 3 наредба ще уреди условията и реда за извършване на всяко пътуване, което попада под легалното определение по §1, т. 80, включително когато то се иницира от група родители на непълнолетните деца. Нещо повече – в чл. 96б е предвидено императивно, че в тези случаи трябва да бъде сключен договор с туроператор. Необходимо е да се отбележи, че в законопроекта липсва текст, от който да бъде направен извод, че от приложното поле на чл. 96б са изключени хипотезите на организираните от група родители пътувания и форми на детски и ученически отдих, включително и в случаите, когато те придружават децата си. Целесъобразността на това предложение не е мотивирана и считаме за наложително да се преосмисли необходимостта от регулация на толкова широк кръг обществени отношения.

В чл. 96б от проекта на закон е посочено, че всички форми на детския и ученически отдих и туризъм задължително се организират и провеждат по договор с туроператор, като случаите, които са изключени от този задължителен режим, не обхващат достатъчно широк кръг от мероприятия и дейности. В приложното ѝ поле попадат и формите на организиран отдих и туризъм от институциите в системата на народната просвета. По този начин е изключена съществуващата досега възможност институциите в системата на народната просвета да организират и провеждат прояви, свързани с детски и ученически отдих и туризъм самостоятелно, без задължението за сключване на договор с туроператор. Ще отпадне възможността, ако това се явява по изгодно за потребителя на туристическата услуга, да бъдат сключвани поотделно договори за основни туристически услуги, като настаняване, хранене и транспортиране с лица, които имат право да ги извършват, при спазване на нормативно установените условия за това.

По този начин се нарушава един от основополагащите принципи в гражданското право, а именно принципът за свобода на договарянето, който е свързан с автономията на волята на гражданскоправните субекти. Важна част от съдържанието на този принцип е възможността на лицата свободно да решат – дали да сключат договор, от какъв вид да бъде той и с кого да се договаря.

Освен че противоречи на принципа на свобода на договаряне, разпоредбата на чл. 96б не отчита спецификите и характера на обществените отношения и прилагането ѝ за много от случаите на организиран детски и ученически отдих и туризъм би се явила напълно неоправдано. Съгласно предложения режим ще бъде задължително например сключването на договор с туроператор за организирането и провеждането на екскурзия на Витоша за

ученици от училище в гр. София, тъй като хипотезата не би могла безусловно да бъде подведена под изключението по чл. 96а, ал. 4, т. 3, предвид предложеното, макар и неизчерпателно, изброяване.

По отношение на обхвата на детския и ученическият отдих и туризъм следва да се отбележи следното:

Посочените в чл. 96а, ал. 2, т. 3 лагери, попадат в приложното поле на т. 1 – туристически пътувания с обща цена, с оглед определението, дадено за детски лагер в § 1, т. 71 от Допълнителните разпоредби на закона. По този начин извеждането на лагерите в отделна точка е излишно и нецелесъобразно.

На следващо място смятам за редно да се преосмисли възможността екскурзиите, които в предложениния проект са уредени в чл. 96а, ал. 2, т. 2, да бъдат включат в хипотезите по ал. 4 от същия член. Посоченото в § 1, т. 90 определение за екскурзия се отнася за мероприятия с продължителност по-малка от 24 часа, които не включват нощувка. Задължението за сключване на договор с туроператор за провеждането на екскурзии ще затрудни и утежни тяхното осъществяване, а в много случаи би довело и до оскъпяване на тези мероприятия. Ето защо считам, че предложената редакция в този вид е нецелесъобразна. С оглед на това предлагам екскурзиите да се допълнят към хипотезите, посочени в ал. 4, които уреждат мероприятията и проявите, за които не е необходимо да се сключва договор с туроператор.

По отношение на случаите по чл. 96а, ал. 4 считам, че извън изброените мероприятия по т. 1 и т. 2 съществуват и други форми и прояви, които следва да бъдат изключени от императивното задължение да се организират и осъществяват по договор с туроператор при провеждането им, като например фестивали, състезания, конкурси, олимпиади и други.

Относно т. 3 на същата ал. 4 е необходимо да се отбележи, че подобни културни и групови мероприятия могат да се осъществяват не задължително в същото населено място, където учат децата и учениците, а в съседно или друго такова. Считам за необходимо в законопроекта да бъде допуснатата тази възможност и без да е необходимо директорът на институцията от системата на народната просвета да сключва договор с туроператор. По този начин ще се облекчи режимът, при който децата и учениците ще могат да участват в такива инициативи. В противен случай цената на услугата за съответното мероприятие ще се оскъпи, което ще доведе до по-нисък интерес и посещаемост от страна на децата и учениците.

В заключение е необходимо да отбележа, че дейностите по извършване на детски и ученически туристически пътувания с обща цена и тези, свързани с организирането на

детски и ученически отдих и туризъм, ще се развиват изцяло в частноправната сфера посредством сключването на договор между равноправни страни, каквито са директорът на съответната институция и регистриран туроператор по смисъла на Закона за туризма. По този начин ангажирането на отговорност спрямо министерството при евентуални възникнали инциденти с участието на деца и ученици при провеждането на визираните дейности би било нецелесъобразно и некоректно.

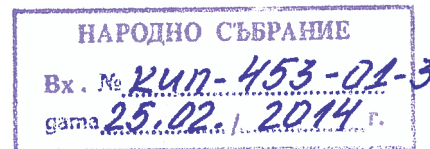
С оглед на гореизложеното Министерството на образованието и науката не подкрепя така предложените промени, тъй като по този начин голяма част от децата и учениците ще бъдат лишени от възможността да се включват в проявите на детския и ученическия туризъм по смисъла на закона.

Министерството на образованието и науката категорично не подкрепя и предложената нова ал. 2 в чл. 83, която се създава с § 21 от Законопроекта. Считам, че предложените часови ограничения не само, че не гарантират пътувания в светлата част на деня, а създават законово позволение организираните детски и ученически пътувания да се осъществяват в тъмната част на денонощието, особено с оглед продължителността на деня през зимното часово време.

ПРОФ. Д-Р АНЕЛИЯ КЛИСАРОВА

Министър на образованието и науката





РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Министър на земеделието и храните

Изм. № 0201-21
..... 2014 г.

ДО

Г-Н АЛИОСМАН ИМАМОВ

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО ИКОНОМИЧЕСКАТА ПОЛИТИКА И ТУРИЗЪМ
КЪМ 42-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

На Ваш № кип453-01-3 от 06.02.2014 г.

ДО

ПРОФ. СВЕТЛА БЪЧВАРОВА

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ХРАНИТЕ
КЪМ 42-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ОТНОСНО: Становище по проект за изменение и допълнение на Закона за туризма,
№ 402-01-11, внесен от Министерски съвет на 4 февруари 2014 г. в 42-то Народно
събрание

**УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ИМАМОВ,
УВАЖАЕМА ПРОФЕСОР БЪЧВАРОВА,**

Министерството на земеделието и храните подкрепя законопроекта за
изменение и допълнение на Закона за туризма, внесен в 42-то Народното събрание
от Министерски съвет на 4 февруари 2014 г. под № 402-01-11, със следните
бележки:

1. По § 72

В чл. 137 от Закона за ветеринарномедицинската дейност (ЗВД) отпада задължението на заявителя да прилага документи, удостоверяващи съществуващо право на собственост, а също така и документи, касаещи въвеждането в експлоатация на обектите и това задължение се вменява на решаващия орган и неговата регистрация. Така вместо предоставяне на удостоверителни документи, заявителят на услугата ще е необходимо единствено да подава заявление за регистрация, което да съдържа данни за собствеността или правото на ползване на обекта и данни за въвеждането в експлоатация на обекта. Видно от мотивите целта на тази информация е да послужи на административния орган при служебното събиране на данни. В тази връзка е необходимо редакция на предложения текст, с която да се поясни по какъв начин и в какъв вид стопанските оператори ще предоставят необходимите данни за онези документи, които не могат да се изискат по служебен път, като например договори за наем за даден животновъден обект, които по някакво обстоятелство не са вписани в Агенцията по вписванията.

Аналогична е бележката и по предложението за изменение на чл. 16, ал. 1 и чл. 18, ал. 1 от Закона за фуражите (§ 74, т. 1 и т. 3)

2. По § 74

В чл. 16, ал. 7 от Закона за фуражите предложеният текст за изменение „удостоверявани по чл. 17, ал. 1, т. 2 и 4“ да се замени с „удостоверявани по чл. 17, ал. 1, т. 2, 4 и 5“. Промяната на обстоятелствата по чл. 17, ал. 1, т. 5 следва да се предоставя на административния орган, за да може същият да бъде информиран за това с колко технологични линии разполага обектът, в случай че се влагат странични животински продукти и/или производни продукти.

3. По § 77

След думите „с изключение на“ да се добави „§ 74 и“. Текстът на § 77 да придобие следната редакция:

§ 77 Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“, **с изключение на § 74 и § 75, които влизат** в сила шест месеца след влизането в сила на този закон, и § 25, § 26, т. 1, § 27, § 28, § 29, § 30, т. 1, § 33, § 34, т. 1, § 35, т. 1, § 38, т. 1, буква „а“, § 45, § 46, т. 1, § 51, т. 1, буква „а“ § 53, § 59, т. 1, § 60, т. 1, 2, 3 и 4, § 63, § 64, § 65 и § 76, т. 2 и 3, които влизат в сила от 1 януари 2015 г.

Мотиви:

Предложените изменения и допълнения на Закона за фуражите ще доведат до подобряване на бизнес средата за операторите извършващи дейност в сектор „Фуражи“. За да бъдат изпълнени предложените промени в проекта на Закон за изменение и допълнение на Закон за фуражите, с които **се предлага да отпаднат** въведените с последното изменение и допълнение на Закона за фуражите документи

е необходимо до стартиране на Електронното правителство в Република България да има **осигурен достъп на всички експерти/инспектори от Областните дирекции по безопасност на храните, както и на експертите в отдел „Контрол на фуражите“** до Инфо регистрите на правно информационните системи за бърза проверка на представената от заявителя информация, до специализираните информационни масиви на Агенцията по вписванията, специализираните регистри на органите на Дирекция за национален строителен контрол (ДНСК) и общините, и информационните масиви на КАТ. Това е необходимо, тъй като сроковете за издаване на удостоверения за извършване на дейност на операторите във фуражния сектор в сега действащия Закон за фуражите са в рамките на 14-дневен срок от подаване на заявлението.

За осигуряване на достъп до специализираните информационни масиви на Агенцията по вписванията, специализираните регистри на органите на ДНСК и общините, и информационните масиви на КАТ е необходимо да бъдат осигурени финансови средства в случаите, когато достъпът до регистрите е платен.

Влизането в сила шест месеца след влизането в сила на Закона за изменение и допълнение на Закона за фуражите (§ 74) ще предостави възможност на бизнеса и на администрацията да се подготвят за тези промени. Тази разпоредба беше включена в законопроекта за изменение и допълнение на Закона за туризма, предоставена на Министерството на земеделието и храните за съгласуване през м. декември 2013 г.

Министерството на земеделието и храните обръща внимание, че в § 73 от законопроекта са предвидени изменения в действащия Закон за защита на растенията. Към настоящия момент новия Закон за защита на растенията е приет на първо гласуване в 42-то Народното събрание, което е необходимо да се съобрази.

С уважение,

ПРОФ. ДСН ДИМИТЫ
Министър на земеделието



НАЦИОНАЛНО СДРУЖЕНИЕ НА ОБЩИНИТЕ РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

София 1111, ул. "Голаш" 23, тел./факс: (02) 943 44 67, 943 44 31, e-mail: namrb@namrb.org,
web site: www.namrb.org

НСОРБ
ул. "Голаш" 23
Изх. №

И-402/18.03.14г.

До
Г-н Алиосман Имамов
Председател на
Комисията по икономическа
политика и туризъм
42-ро Народно събрание

Относно: Становище по Закон за изменение и допълнение на Закона за туризма, внесен от Министерския съвет

Уважаеми г-н Имамов,

Благодаря за предоставената възможност да представим становище на Националното сдружение на общините в Република България по проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за туризма.

Изразяваме принципна подкрепа за законови промени, които водят до подобряване условията за развитие на туристическия сектор. Извършихме проучване сред общините относно предложените промени в проекта, на основание на което представихме наше становище пред Министерството на икономиката и енергетиката. Оценяваме направената по наше предложение промяна в законопроекта, предоставяща възможност на общинските предприятия да извършват туристическа и туроператорска дейност.

На база изразените позиции от общините, представяме следните бележки по законопроекта.

1. Не подкрепяме предложеното отпадане на категоризацията на самостоятелните заведения за хранене и развлечения (§29 – промяна в чл. 128, § 30, промяна в чл. 129 и § 26 – съответно в чл. 120)

Мотиви: Прилаганото досега категоризиране на тези обекти е гаранция за определено качество на предлаганата услуга. Отпадането на категоризирането, както и свързания с това контрол, ще засегне преди всичко правата на потребителите, които вече не биха имали поне базова информация какво ниво на обсъждане могат да очакват в съответното заведение. Осъществявания контрол от БАБХ засяга единствено произхода и условията за обработване на храните, но не и всички други елементи на услугата в заведенията за хранене и развлечения (обзавеждане, условия, ниво на обслужване), които би следвало да се контролират от категоризация орган. Това ще доведе и до отпадане на информация за

съответните обекти, достъпна за клиентите в националния туристически регистър. От друга страна това ще доведе до неравнопоставено третиране на туристическите обекти – хотелиерският сектор (вкл. и прилежащите заведения за хранене) подлежи на контрол за качеството на услугата, а ресторантьорският няма да бъде обвързан с изисквания за такова качество. Не на последно място, отпадането на категоризацията би довело до преминаване на част от тези заведения в сивия сектор, което ще намали приходите на общините от патентния данък. Ще липсва и обективна основа за диференцирането на тези заведения при облагането им с патентен данък.

2. Относно отпадане на таксата за удостоверение за задължения към общината (§ 76 от ПЗР – промени в ЗМДТ)

Отчитаме, че тази промяна е свързана със съответстващи регламенти от Закона за електронното управление и приетите промени в АПК относно комплексното административно обслужване и обмена на информация по служебен път. Същевременно очевидно е, че това ще доведе до отпадане на местни приходи за административни дейности, свързани с разход на труд, инвестиции в информационна техника и софтуер, поддържане на информационни масиви.

В тази връзка, смятаме за основателно да се предвиди допълнение в чл. 11, ал. 2, т.2, накрая на изречението да се добави „както и административното обслужване на туристическите дейности“. Това ще даде възможност чрез средствата за развитие на туризма в общините (по чл. 60, ал. 1) да се покриват и разходите за административно обслужване на туристическите агенти (освен за информационно обслужване на туристите). Освен това предложението е логически свързано и с предложената промяна на §10 от законопроекта.

3. Относно определеното целево предназначение на туристическия данък – настояваме да отпадне чл. 60, ал. 2.

Мотиви: При приемането на Закона за туризма в началото на 2013 автоматично от стария закон беше пренесен текста за целевото предназначение на тези приходи. Това не отчита трансформирането, с измененията в ЗМДТ от 2011 г., на туристическата такса в данък. По своята същност данъкът е приход на публичната власт с общо предназначение (за финансиране на общи публични нужди).

4. Относно предвидената промяна в § 5, (изменение в чл. 11), изискваща общините да приемат вече **ежегодна** програма за развитието на туризма и да я представят на министъра на икономиката и енергетиката.

На първо място: Такава мярка не е оправдана за общини, които нямат условия за развитие на туризъм (и респ. реализират незначителни приходи

от такава дейност). В тази връзка е подходящо да се обмисли прилагането на определен критерий при прилагане на това изискване – напр. за общини, които имат над определен праг приходи от туристическа дейност, или които оценяват наличие на местен потенциал за развитието ѝ. Иначе би се стигнало до ежегодно разписване на формални мерки без финансово покритие.

На второ място: Не е оправдано за реализиране на всяка секторна политика на местно ниво да се прави отделна общинска програма. Общините подготвят свои общи планови документи – общински план за развитие, интегриран план за градско възстановяване и развитие. По-уместно е евентуална годишна програма за развитието на туризма да се приложи като обособен раздел в Програмата за реализация на общинския план за развитие.

На трето място: Не е ясно какво налага задължителното изпращане на приетите общински програми на министъра на туризма. От една страна това е документ с осигурен публичен достъп (най-често на сайта на общината). От друга страна приетата програма се изпраща на областния управител в законово регламентиран срок, както всички решения на общинския съвет. По този начин е осигурена и взаимовръзката между общинските и областните програми за развитие на туризма.

5. Относно редуцирането на изискваните документи при категоризацията (в § 32) – предлагаме допълнително да се прецизира текста, като внимателно се прецени кои документи е подходящо да отпаднат с оглед практиката.

Например отпадането на декларацията за регистрация в Търговския регистър с посочване на ЕИК може да доведе до хаос в националния туристически регистър. Подлежащите на категоризация обекти се идентифицират еднозначно именно чрез ЕИК – иначе има дублиране на наименования на туроператори, на обекти и др.

6. Други предложения от общините, насочени към подобряване условията за развитие на туризма на местно ниво:

- **Да се обмисли и евентуално въведе по-пълна регулация относно къмпингуването.**

Мотиви: В редица общини, особено черноморски и планински, е налице проблема с хаотично къмпингуване на нерегламентирани места през летния сезон. След ползването им съответните терени остават сериозно замърсени.

Би могло да се обмислят и създадат условия за облекчено ползване на такива терени (напр. отпадане изискването за промяна на предназначението им), като същевременно се предвиди общините да предоставят услуги за почистване, за санитарни нужди, като събират

съответни такси за поддържане на терените. Това би мотивирало собствениците (било частни лица или публични органи) да стопанисват терените и ги превърнат в подходящи места за културно къмпингуване.

Разчитаме направените от нас предложения да бъдат взети предвид при обсъждането на законопроекта в Народното събрание.

С уважение

Г. Чавдарова
Изп. директор на НСОРБ





**АСОЦИАЦИЯ
НА ИНДУСТРИАЛНИЯ КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ**

1527 София, ул. Тракия №15
тел./факс: (02) 963 37 52, 963 37 56
e-mail: bica@bica-bg.org
www.bica-bg.org

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № *Кип-453-01-3*
гара *24.02.2014* г.

Изх. № 346/21.02.2014 г.

ДО
Г-Н АЛИОСМАН ИМАМОВ
ЗАМ.-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА 42-ТО
НАРОДНО СЪБРАНИЕ И
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
ИКОНОМИЧЕСКА ПОЛИТИКА И
ТУРИЗЪМ

ОТНОСНО: Становище на Асоциация на индустриалния капитал в България по законопроект за изменение и допълнение на Закона за туризма, № 402-01-11

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ИМАМОВ,

В отговор на Ваше писмо с изх. № кип 453-01-3 от 06.02.2014 г. бихме искали да Ви уведомим, че Асоциация на индустриалния капитал в България принципно подкрепя внесения от Министерски съвет законопроект за изменение и допълнение на Закона за туризма.

С оглед прецизиране на нормативните разпоредби, предлагаме в текста на законопроекта да бъдат направени следните изменения и допълнения:

1. Да се измени чл. 98, ал. 2, като се добави нова т. 4 със следния текст:

„4. възстановяване на причинени щети на хотелиери, превозвачи и други доставчици на туристически услуги.“

Мотиви: Застраховката „Отговорност на туроператора“ покрива претърпените само от потребителя вреди. Би следвало да се предвиди възможност тя да покрива и вредите, претърпени от доставчиците на туристически услуги, тъй като и те също могат да бъдат потърпевши от неправомерните действия на туроператора.

2. Да се измени образецът на справката-декларация по чл. 116, ал. 4, отнасяща се до регистрацията на клиенти, чието гостуване обхваща дни от два последователни месеца без прекъсване, т.е. да отпадне необходимостта лицето да се регистрира като новодошло и през двата месеца.

Мотиви: Проблемът е технически и не засяга директно посочената разпореда.

3. Да се измени чл. 120, като се добави нова т. 5 със следния текст:

„5. почивни станции и бунгала на дружества, предназначени за ползване само от техни служители и за които няма осигурен свободен достъп за външни посетители.“

Мотиви: В чл. 120, т. 1 ЗТ законодателят изрично посочва, че „не подлежат на категоризиране по този закон заведения за хранене и развлечения, разположени във ведомства и предприятия, предназначени за ползване само от техни служители и за които няма осигурен свободен достъп за външни посетители“. Аналогична хипотеза следва да се предвиди и за почивните станции и бунгала на дружества, предназначени за ползване само от техни служители и за които няма осигурен свободен достъп за външни посетители.

4. Да се отмени чл. 121, ал. 3 от закона, а при невъзможност да се измени, като придобие следната редакция:

„(3) На място за настаняване може да бъде определена повече от една категория, независимо от броя на сградите, които го образуват, и капацитета му.“

Мотиви: Чл. 121, ал. 3 ЗТ гласи: „На място за настаняване може да бъде определена само една категория, независимо от броя на сградите, които го образуват, и капацитета му.“ Законът за туризма (отменен 26.03.2013 г.) не предвиждаше подобно ограничение. Местата за настаняване и средствата за подслон имаха възможност да предлагат различни по категория услуги на своите гости с оглед техните предпочитания и възможности. Това ограничение ще се отрази неблагоприятно не само на доставчиците на туристически услуги, но и на потребителите.

5. От чл. 133, ал. 3 да отпадне текстът: „*както и да заплати такса за извършване на проверка на място в туристическия обект съгласно тарифата по чл. 69, ал. 3*“ (при срочно удостоверение за определена категория) или да отпадне срочността на удостоверенията за определена категория като бъдат направени следните промени:

Чл. 133, ал. 2 да добие следната редакция:

„(2) Издаденото удостоверение за определена категория на туристическите обекти по ал. 1 е безсрочно, с изключение на срока на удостоверението за обектите, разположени върху понтон, което е със срок, съответстващ на срока на действие на разрешителното.“

Чл. 133, ал. 3 да добие следната редакция:

„(3) В случай, че лицето иска да получи категория, различна от определената му до момента, то следва да декларира желанието си за това пред категоризиращия орган, както и да заплати такса за извършване на проверка на място в туристическия обект съгласно тарифата по чл. 69, ал. 3.

Чл. 133, ал. 3 да добие следната редакция:

„(4) Новата категория може да бъде определена по реда на чл. 129 и 130.“

Разпоредбите на ал. 6 и ал. 7 да добият следната редакция:

„(6) Служители на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма, съответно на общината, извършват проверка на място в туристическия обект за цялостно съответствие на обекта с изискванията за декларираната категория. При констатирано несъответствие на обекта се определя нова категория или се отнема дадената.

(7) За определената нова категория на обекта по ал. 6 се издава ново удостоверение.“

Да отпадне ал. 1 от чл. 137.

Мотиви: В случай че лицето в законоустановения срок декларира желанието си да потвърди категорията на обекта, е недопустимо да заплаща такса, тъй като вече е заплатил такава още при категоризирането на туристическия обект (при срочно удостоверение за определена категория) или (при безсрочно удостоверение за определена категория) да отпадне срочността на удостоверенията за определена категория, както беше при действието на Закона за туризма (отменен 26.03.2013 г.), с което процедурата значително ще се улесни.

С оглед гореизложените предложения възниква необходимостта от изменение и допълнение на Наредбата за категоризиране на средствата за подслон, местата за настаняване и заведенията за хранене и развлечения.

В тази връзка правим следните предложения за промени:

1. Чл. 1, ал. 4 да добие следната редакция:

„(4) Не подлежат на категоризиране по наредбата почивни станции и бунгала на дружества, предназначени за ползване само от техни служители и за които няма осигурен свободен достъп за външни посетители, заведения за хранене и развлечения, разположени в учебни и лечебни заведения, ведомства и предприятия, предназначени за ползване само от лица, числящи се към тях, както и бюфети, навииони, каравани, баничарници и мекичарници с капацитет до 12 места за сядане.“

Мотиви: В чл. 1, ал. 4 от Наредбата законодателят изрично посочва, че „не подлежат на категоризиране по наредбата заведения за хранене и развлечения, разположени във ведомства и предприятия, предназначени за ползване само от лица, числящи се към тях“. Аналогична хипотеза следва да се предвиди и за почивните станции и бунгала на дружества, предназначени за ползване само от техни служители и за които няма осигурен свободен достъп за външни посетители.

2. Текстът на чл. 17 да се отмени и да се добави нов текст със следното съдържание:

„Срокът на издаденото удостоверение за определена категория на туристическите обекти е 5 години с изключение на срока на удостоверението за обектите, разположени върху понтон, което е със срок, съответстващ на срока на действие на разрешителното.“ (при срочно удостоверение за определена категория)

Мотиви: В случай че срочността на удостоверенията за определена категория не отпадне и те не станат безсрочни, както беше при действието на Закона за туризма (отменен 26.03.2013 г.), то текстът на наредбата следва да бъде съобразен със този на закона.

3. Текстът на чл. 14, т. 7 да придобие следната редакция:

„7. бунгала – „една звезда“, „две звезди“ или „три звезди“.

4. Текстът на чл. 14, т. 8 да се измени, като придобие следната редакция:

„8. къмпинги – „една звезда“, „две звезди“ или „три звезди“.

5. Чл. 14 да се измени, като се добави нова т. 9 със следния текст:

„9. хостели – „една звезда“, „две звезди“ или „три звезди“.

6. Чл. 14, т. 1 да придобие следната редакция:

„1. пансиони – „една звезда“ или „две звезди“.

Мотиви (т. 3, 4, 5 и 6): Наредбата за категоризиране е приета на основание чл. 55, ал. 3 от Закона за туризма (отменен 26.03.2013 г.). С приемането на новия Закон за туризма (Обн. ДВ, бр. 30 от 26.03.2013 г., в сила от 26.03.2013 г., изм., бр. 68 от 02.08.2013 г., в сила от 02.08.2013 г.) и по силата §14 от ПЗР на същия наредбата остава в сила, доколкото не противоречи на закона.

Към настоящия момент се наблюдават редица противоречия, както и пропуски между закона и наредбата. Законът предвижда нови категории, за които обаче в наредбата няма предвидени нормативни изисквания, на които трябва да отговарят туристическите обекти. В същото време, предвидените в наредбата изисквания за отделните категории туристически обекти са значително завишени в сравнение с тези, наблюдаващи се в останалите европейски страни. Всички тези несъвършенства водят до значителни затруднения в прилагането на Наредбата за категоризиране и крият в себе си опасности при правилното ѝ прилагане.

Надяваме се, че направените от нас предложения ще намерят място във финалната редакция на законопроекта и ще допринесат за постигането на заложените в него цели.

С УВАЖЕНИЕ,


ВАСИЛ ВЕЛЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УС НА
АСОЦИАЦИЯ НА
ИНДУСТРИАЛНИЯ
КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ



БЪЛГАРСКА АСОЦИАЦИЯ НА ТУРИСТИЧЕСКИТЕ АГЕНЦИИ
1000 гр.София; ул. „Позитано“ № 8, офис 401
тел/факс: 02 988 80 40; GSM:0886097413, e-mail:officebata@gmail.com

Изх.№ 39/ 10.03.2014г.

ДО
Г-Н АЛИОСМАН ИМАМОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА ПАРЛАМЕНТАРНА КОМИСИЯ
ПО ИКОНОМИЧЕСКА ПОЛИТИКА
И ТУРИЗЪМ

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ИМАМОВ,

Благодарим Ви за проведената среща с Вас и заместник-министър Ботев на 27.02.2014г. В продължение на проведената дискусия, бихме желали да Ви запознаем със становището на Българска асоциация на туристическите агенции относно някои от предложените промени в Закона за туризма, касаещи извършването на туроператорска и туристическа агентска дейност.

1. Предвидената промяна в Закона за туризма, която би позволила на общинско предприятие да се регистрира като туроператор и/или туристически агент по смисъла на Закона за общинската собственост не трябва да се допуска.

Тази промяна в Закона за туризма коренно ще промени пазарните условия, защото ще позволи Туристическите информационни центрове /ТИЦ/ да се превърнат в активни, привилегировани стопански субекти, които ще имат достъп до бюджетни общински средства. Това привилегировано тяхно положение, свързано и с потенциалната възможност да бъдат основни изпълнители на обявени от Общината обществени поръчки в сферата на туризма, ще ги постави в силна конкурентна позиция спрямо останалите туристически компании в съответното населено място и ще създаде предпоставка за нелоялна конкуренция и възможност Общинското предприятие да се възползва от позицията на властта и да се превърне в монополист. Изземвайки функциите на малките фирми в малките населени места, ТИЦ ще доведе и до реални техни фалити.

2. Наредбата за “Организиран детски и ученически отдих и туризъм” предвижда пътуването да е разрешено само в светлата част на денонощието. Има направено предложение за периода октомври- март пътуванията да бъдат осъществявани до 20.00ч. и в периода април-септември до 22ч.

Българска асоциация на туристическите агенции не подкрепя горепосочените варианти, защото считаме, че това ограничава пътуването на българските деца, както и на летиращите у нас лица под 18 годишна възраст. Бихме желали да отбележим, че не малка част от чартърните и редовните полети до нашите летища кацат в тъмната част на денонощието и не е редно туристите да чакат на летището, вместо да бъдат превозени на кратко разстояние до мястото им за настаняване.

Предложението ни е да се направи разграничение по възрастови групи, защото децата от различни възрастови групи, понасят по различен начин едно и също пътуване като километри и време.

За разграничение бихме могли да използваме прилаганата възрастова диференциация по отношение на цената на предлаганата услуга в хотелите, а именно:

- до 5.99г да не пътуват повече от 8 часа в рамките на един ден;
- от 6 до 15.99 да пътуват свободно в рамките светлата част на денонощието;
- от 16 до 19 да пътуват без ограничения;

3. Бихме искали да изразим и становището си относно предприетите мерки за облекчаване на бизнеса чрез намаляване на изискванията към управителя на офис на туроператор и/или туристически агент и чрез понижаване на таксите за получаване на лиценз за извършване на туроператорска и/или туристическа агентска дейност.

Нашата асоциация настояваше и продължава да настоява, да няма занижаване в изискванията за квалификация и стаж към управляващото лице и към персонала на туроператора и/или туристическия агент.

БАТА многократно е изразявала своето негативно отношение относно намаляването на таксите. Такава промяна ще позволи да се появят много нови фирми с предмет на дейност туроператор и/или туристически агент, при вече съществуващите 3000. Голяма част от тях ще бъдат рискови, защото е възможно съвсем съзнателно да работят един сезон, подвеждайки потребителите, и след това да обявят фалит, а потърпевши ще бъдат не само доверилите им се клиенти, а и всички коректни фирми на пазара, защото негативното мнение и недоверието ще бъдат насочени към целия бранш.

Тези две „облекчения“ ще доведат до понижаване качеството на предлаганите туристически продукти и услуги. В някои случаи това може да се окаже и опасно за здравето и живота на потребителя, когато хора без достатъчно опит и/или квалификация подценят пътните условия/ климат/ специфични особености на даден маршрут/ подходящо, изправно превозно средство и др.

Вярваме, че нашето становище и мотиви ще бъдат разгледани и ще допринесат за вземането на решения, които ще бъдат в полза на потребителите на туристическия продукт.

С уважение,

Светлана Атанас

Председател на Управителния съвет на БАТА



НАРОДНО СЪБРАНИЕ на РБ

ВХ №

ПГ-406-01-29

ПОЛУЧЕНО НА 24.02.2014

БЪЛГАРСКА ХОТЕЛИЕРСКА И РЕСТОРАНТЪОРСКА АСОЦИАЦИЯ

София 1000, ул. „Триадница“ № 5 Б, ет. 1, тел.: + 359 2/987 65 86, факс: 988 05 78

e-mail: bhra_office@abv.bg; [http: bhra-bg.org](http://bhra-bg.org)

Член на:



INTERNATIONAL
HOTEL & RESTAURANT
ASSOCIATION



HOTELS, RESTAURANTS
& CAFÉS IN EUROPE

HOTELS, RESTAURANTS
& CAFÉS IN EUROPE



BALKAN ALLIANCE
OF HOTEL ASSOCIATION

Изх. № 06-05/21.02.2014 г.

ДО
Г-Н АЛИОСМАН ИМАМОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
ИКОНОМИЧЕСКА ПОЛИТИКА И ТУРИЗЪМ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

КОПИЕ ДО:
Г-Н ДОБРИ МИТРЕВ
БЪЛГАРСКА СТОПАНСКА КАМАРА

УВАЖАЕМИ Г-Н ИМАМОВ,

В качеството на браншова организация, с настоящето становище Българска хотелиерска и ресторантьорска асоциация (БХРА) изразява позицията си, относно внесения в Народното събрание законопроект за изменение и допълнение на Закона за туризма № 402-01-11.

Считаме, че отпадането на задължителната категоризация за заведения за хранене и развлечения неприлежащи към категоризирани места за настаняване би довело до премахването на съществуващите досега регламенти, които ясно определят важни качествени и количествени характеристики на материалната база:

- липсата на ясни правила ще доведе до обезличаване на предлагания продукт, изчезване на ясно разграничените към момента типове заведения;

- изискванията на съвременната система за категоризация е тясно обвързана и със системите за самоконтрол въведени към днешна дата, които от своя страна диференцират заведенията, имащи право да предлагат храна и тези, които нямат, според наложените санитарно-хигиенни норми и изисквания към материалната база.

В случай, че бъде прието да отпадне категоризацията на самостоятелните заведения за хранене и развлечения, предлагаме в Чл. 119, Чл. 124, Чл. 135 и т.н. да се добави нова алинея: „Прилежащите заведения за хранене и развлечения към места за настаняване клас А и клас Б, да получават автоматично категоризацията на туристическият обект към който са, като не заплащат такси за категоризация.”.

Едни от основните проблеми в курортните комплекси в България, са породени от това, че във тях има различни видове собствености (държавна, общинска и частна). Това води до различни правила в тяхното управление, тъй като са разположени на територията на различни общини, като физическите и юридическите лица /хотели, ресторанти, атракциони и др./ и се облагат с различни видове и размер такси и данъци. Различен размер от тях се връщат в курортите, а в някои дори и не се връщат, което ги поставя в абсолютна неравнопоставеност.

Предвид гореизложеното от изключителна важност да се създаде нова глава: „Селища с национално значение (Курорти с международно значение)”, която да дефинира правилата за тяхното управление и експлоатация:

- 1) Управление – орган, който включва всички заинтересовани страни, които имат собственост в селищата с национално значение: сдружения на хотелиери и ресторанти, общините, държавата и други присъстващи в тях собственици.
- 2) Обществен ред – сигурността на туристите, спокойствието им /шума/, опазване на инфраструктурата и др. Шумът от заведенията на открито създава големи проблеми на туристите, а множеството сергии включително и тези неясно как разположени на плажа, превръщат курортите ни в битаци, такива каквито никъде не се наблюдават при преките ни конкуренти.
- 3) Търговски дейности – осъществяване на търговия на територията им.
- 4) Рекламни дейности – осъществяване и финансиране на рекламната дейност на тези територии.
- 5) Преместваеми обекти – регламент за поставяне на преместваемите обекти на тези територии и недопускане разполагане на такива на алеи, тротоари, улици, плажни ивици и зелени площи. Преместваемите обекти са другия голям проблем след шума по нашето Черноморие – използват се като места за продажба на

промишлени стоки, обменни бюра, заведения и др., които трудно се контролират от общините и държавните контролни органи.

- 6) Транспортна мрежа – регламент за одобрение на транспортната мрежа и движението на превозни средства на територията.
- 7) Зелени площи – регламент за тяхното опазване и поддържане.
- 8) Плажна ивица Бихме искали да подчертаем, че никъде в Европа, а и в дестинации като Турция и Египет няма плажна ивица върху която да са разположени ресторанти, магазини и какво ли не.

В този смисъл предлагаме и някои текстове, които считаме, че ще допринесат за нормалното функциониране на селищата с национално значение:

1. В селищата с национално значение по алеите, улиците и тротоарите преместваемите обекти могат да се използват само за обслужващи дейности (пейки, осветителни тела, съдове за събиране на отпадъци, чешми, фонтани, реклами, картички).

2. Масите за консумация на открито са неразделна част от заведението, което ги обслужва. Те се разполагат в собствения имот, а не по улиците, пешеходните алеи, тротоарите и в зелените площи.

3. При разполагане на маси за консумация на открито и търговски обекти, работещи като увеселителни заведения се указва и съгласува работно време с непосредствените съседи /хотели/.

4. Работното време на увеселителните заведения и масите за консумация на открито следва да бъде съобразено с отреждането на имота, в който се разполагат, а за имоти в етажна съсобственост и при спазване на чл.6 от ЗУЕС, включително съгласието на всички непосредствени съседи.

5. Работното време следва да не пречи на обитаването на непосредствените им съседи. За курортните зони от 23.00 до 08.00 ч.

6. Да не се допуска почистване, подреждане на маси и столове за консумация на открито пред обектите до 07.00 и след 23.00 ч.

7. Транспортните схеми се съгласуват с всички заинтересовани лица.

8. Допуска се озвучаване – музика след 23.00 ч. единствено в закрити, обезшумени и категоризирани заведения като дискотеки.

Предлагаме следните конкретни изменения и допълнения по предложения текст на проектозакона и мотивите, както следват:

- вместо "министъра на икономиката и енергетиката" навсякъде след началото да се запише "ресорния министър".

- в Чл. 3. ал. (2) т. 1 а) местата за настаняване клас А, да се добави: „хотелски комплекси”.

- в Чл. 7. ал. (2) т. 8 да се промени текста със следния ”двама представители на националните курорти”.

От националните курорти идват 90% от приходите от българския туризъм и не е логично тези места да не участват в определянето на посоките и дейностите за развитието на сектора. И още, НСТ следва да има правомощия да изисква изслушване на Министри и други държавни служители, чиято дейност, действия или бездействия касаят туризма.

- в Чл. 12. т. 6 да се допълни текста: „Разходването на средствата от туристическия данък да бъде 100% само и единствено за туризъм, съгласно Програмата за развитие на туризма – чл. 11 ал. (2)”.

- в Чл. 12. да се допълни нова т. 13: „Кметът е длъжен ежегодно да отчита разходването на средства от туристическия данък публично и пред бранша лично и ако това не се прави или разходването не удовлетворява изискванията на закона, да бъде определен размер на санкция или с Протокол от Консултативния съвет или с Протокол от заседание на местно/регионално туристическо сдружение да се сезира Сметната палата и Областния управител”.

- в Чл. 13. ал. (3) – да се промени текста със следния „В състава на консултативния съвет по въпросите на туризма участват с 50 % представители на местната администрация, регионални и общински музеи, от една страна и на туристически сдружения, вписани в Националния туристически регистър и физически и юридически лица – представители на туристическия бизнес, от друга страна с 50%.”.

- Глава трета Туристическо райониране

Смятаме, че това е напълно излишна глава в закона. Не е необходимо отново да се създават райони, като вече има такива и то утвърдени.

- Глава четвърта Туристически сдружения

Един от основните проблеми на бранша – „сивият сектор” в отрасъла по никакъв начин не намира решение в този проект. Както е наложена императивно мярката – „член на браншова организация няма право да членува в друга браншова организация”, така може да се въведе изискването всеки туристически субект да членува в браншова организация /местно сдружение, каквото навсякъде

съществува/, а сдружението пък да участва в само едно браншово такова. Така е в строителния бранш, лекарското съсловие, сдруженията, представляващи авторските права и т.н. По този начин бързо и лесно ще се установи реалния брой на всички туристически субекти. Към момента не са проблем големите хотелски обекти, а малките, които функционират за 30-40 дни. Докато цялата администрация се е съсредоточила в проверки на големите, малките никой не ги смята за съществуващи и дори не се знае местоположението им. Същото се отнася и за събираемостта на туристическия данък – плащат големите хотели, защото са отворени, лесни за проверка, категоризирани и прозрачни. В същото време хилядите апартаменти, посещавани уж от собствениците си или техни приятели, работят по договори с туроператори и агенти на дъмпингови цени, необезпокоявани от никого и неплащащи нищо нито на държавата, нито на общината. От това обаче страда целия бранш и за съжаление въпросът отново не е намерил отражение и решение и в този проект за закона.

- в Чл. 51. ал. (2) Общините могат да членуват в туристически сдружения след решение на общинския съвет, да се добави: „по предложение на Консултативния съвет”.

- в Чл. 52. ал. (1) да се добави нова точка б.: „отчет за дейността на сдружението за последните 2 години”.

- в Чл. 53. ал. (1) т. 4

Заличаването на туристическо сдружение от Националния туристически регистър не може да става единствено на база писмено заявление на лицето, представляващо туристическото сдружението без съответните органи на същото да са се произнесли.

- в Чл. 56.

Да се избегне пожелателния характер държавните органи да изискват становище от браншовите сдружения. Никъде не се посочва какви са последствията, ако те не поискат такова становище.

- в Чл. 57. да се добави нова ал. (3): „Туристическите информационни центрове могат да функционират целогодишно и сезонно.”

- в Чл. 70. ал. (1) да се допълни нова точка: „при незаплащане на предоставени услуги към места за настаняване”.

В много случаи хотелиерите са заплатили съответните данъци и такси, а не са си получили парите от туроператора, който продължава да работи без притеснение и да завлича следващите. Нужно е много сериозно да се разграничи неплащането от съдебните действия. Още при първите признаци, следва процесът да бъде прекратен, а не с решение на съда след 2-3 години, когато са пострадали много хора.

- в Глава четиринадесета

Смятаме, че дейността на плажовете следва много сериозно да се третира в Закона за туризма и МРРБ да се съобразява с това, тъй като качеството на туристическия продукт, чийто елемент е и плажа, се определя от закона, а не от концесионния договор. Необходимо е да се определят правила и ред за извършване на други дейности и какви услуги могат и не могат да се предоставят, а не единствено водноспасителната дейност и информационното обезпечаване. За нас е непонятно защо, след като 70% от туристите ни идват в България, заради хубавите плажове и туризмът се развива основно и благодарение на тях, тази част от проекта е съвсем информативна, като се разчита на това, че има концесия, сключена между Министерство на регионалното развитие (МРРБ) и съответния концесионер .

- в параграф 1 от Допълнителна разпоредба т. 43, изречение второ да се измени така: „Балнеолечебния център да се регистрира /разкрива/ съгласно Закона за туризма и да отговаря на изискванията, посочени в наредбата.”

- в параграф 1 от Допълнителна разпоредба т. 45 да се измени така: „Центърът разполага със специализирано оборудвани кабинети, зали и помещения, съгласно изискванията на съответните медицински стандарти, за които е получил разрешение.”

- в параграф 1 от Допълнителна разпоредба т. 47
В СПА център не могат да се извършват процедури на класическата медицина, защото той не е лечебно заведение по смисъла на Закона за лечебните заведения. Лечение може да се извършва само в лечебни заведения. Трябва да има определение на понятието „нетрадиционна медицина”, за да се диференцира от неконвенционалната медицина, която е регламентирана в Закона за здравето и се изисква регистрация по този закон.

- в Допълнителната разпоредба да се добави понятието „настаняване”, като придобие примерно подобно тълкуване: ”Пакетът от услуги, които туристът е закупил преди регистрирането му в съответния хотел и които фигурират в договор, оферта или са обявени на рецепцията на хотела. Минималният пакет от услуги съдържа нощувка и хранене.”

- в проекта на Закона никъде не е отразено въвеждане на работно време в зависимост от категорията на туристическия обект. Това би допринесло за преустановяване не само на шума от обекти, които са категоризирани примерно като ресторанти, а работят като дискотеки, а и за въвеждане на ясни правила за работа.

- по отношение на необходимостта от профилирани кадри в туристическия бранш се налага мнението, че компетенциите, които притежават обучаваните ученици в професионалните гимназии в национален мащаб не са на необходимото ниво и от това страда качеството на предлаганите туристически услуги. Подготовката на учениците по туризъм трябва да бъде в съответствие с реалната бизнес среда. Трябва да се прилагат иновативни подходи в обучението, тъй като практически ориентираното образование, свързано с потребностите на бизнеса, ще увеличи възможността за по-висока заетост сред младите хора. За целта е необходимо представители на бизнеса да вземат участие в учебния процес, като обсъждат учебните програми в средните и висши учебни заведения, участват в оценителни комисии на Държавни квалификационни изпити, а учениците придобили професионална квалификация, да се ползват с предимство при кандидатстване за работа.

Надяваме се да разгледате обстойно направените от БХРА предложения, както и да поставите на обществен дебат принципите при категоризиране на туристически обекти в България, съобразно други европейски практики.

С УВАЖЕНИЕ: /

БЛАГОЙ РАГИН,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УС НА БХРА



БЪЛГАРСКА ТУРИСТИЧЕСКА КАМАРА

София 1000
ул. Света София, 8

Тел.: 02 986 51 33

btch@abv.bg
www.btch.bg

Изх. № 173/18.02.2014 г.

ДО
АЛИОСМАН ИМАМОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ИКОНОМИЧЕСКА ПОЛИТИКА
И ТУРИЗЪМ

СТАНОВИЩЕ
на БЪЛГАРСКАТА ТУРИСТИЧЕСКА КАМАРА
относно ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
ТУРИЗМА

Подкрепяйки по принцип намерението на Правителството за облекчаване на административните тежести върху българския бизнес смятаме, че законовите промени следва да отчитат освен намеренията и всички съществени последствия върху бизнеса. От тази гледна точка настояваме, при разглеждане на проектозакона в Икономическата комисия на Народното събрание, във връзка с Параграф 23 да се имат предвид следните съображения:

- Досегашните критерии за оценка за качеството на обслужване в туристическите обекти осигуряват едно добро ниво и тяхното цялостно отпадане за част от туристическите обекти – самостоятелни заведения за хранене и развлечения (ЗХР), както се предвижда в Параграф 23 ще доведе до загуба на обективната основа за контрол на качеството и като следствие неговото понижаване;
- Създава се неравнопоставеност между търговските субекти, които извършват една и съща (ресторантьорска) дейност - самостоятелните и прилежащите ЗХР. Това противоречи на пазарната логика, на европейските директиви и регламенти и добрата търговска практика.
- Предлагањето в самостоятелните ЗХР е значителна и неразривно свързана част от предлагания туристически продукт в България, особено тези заведения, намиращи се в курортните комплекси, курортни селища

и центрове. Премахването на минималните нормативни изисквания в самостоятелните ЗХР създава риск за влошаване на ресторантьорския продукт и следователно на комплексния туристически продукт на България;

- Чрез отмяната на категорийните изисквания и критерии за оценка ще се създадат предпоставки за навлизане на „сивата“ икономика в ресторантьорския бизнес.
- Влизането в сила на Параграф 23 драстично ще намали приходите на общините от категоризационна дейност, средствата от която се използват за изграждане и подобряване на туристическата инфраструктура. Например, в София 92 % от категоризираните обекти са самостоятелни ЗХР и в бюджета на общината постъпват над сто хиляди лева годишно, а в големите туристически комплекси и курортните селища – стотици хиляди лева годишно;
- Предложението за отпадане на категоризацията на самостоятелните ЗХР ще се отрази пагубно и върху нивото на образователната, професионална и езикова квалификация на ресторантьорския персонал.

Предвид горепосочените основни аргументи, предлагаме параграф 23 от ЗИД на Закона за туризма да отпадне.

Вместо това предлагаме да се опрости и облекчи наредбата за категоризиране на туристическите обекти и в нея по-ясно да се конкретизират изискванията за различните видове туристически обекти, в т.ч. за самостоятелните ЗХР.

Гореизложеното представя становището на браншови организации и експерти, членуващи в Българска туристическа камара.

**С УВАЖЕНИЕ,
ИНЖ. СТОЯН ЛАЗАРОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УС НА БТК**



БЪЛГАРСКА ТУРИСТИЧЕСКА КАМАРА

София 1000
ул. Света София, 8

Тел.: 02 986 51 33

btch@abv.bg
www.btch.bg

Изх. № 182/20.02.2014 г.

ДО
АЛИОСМАН ИМАМОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ИКОНОМИЧЕСКА ПОЛИТИКА
И ТУРИЗЪМ

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ИМАМОВ,

Във връзка с предстоящото обсъждане на Законопроекта за изменение и допълнение на Закона за туризма, Българска туристическа камара подкрепя и се присъединява към Становището на УС на Съюза на собствениците – Слънчев бряг.

Въз основа на това, най-любезно Ви моля да присъедините тяхното Становище към внесеното вече Становище на Българска туристическа камара, като Ви уверявам в нашата готовност за участие във всички дискусии и обсъждания по внесения Законопроект за изменения и допълнения за Закона за туризма.

Приложение: Становище на УС на Съюза на собствениците – Слънчев бряг

С УВАЖЕНИЕ,
ИНЖ. СТОЯН ЛАЗА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УС НА БТЧ



Изм. № - 014 – 005 / 18.02.2014 г.

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА УС
НА БХРА
Г-Н БЛАГОЙ РАГИН

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА УС
НА БТК
Г-Н СТОЯН ЛАЗАРОВ

СТ А Н О В И Щ Е

НА УС НА СЪЮЗ НА СОБСТВЕНИЦИТЕ – СЛЪНЧЕВ БРЯГ ОТНОСНО ИЗМЕНЕНИЯ И ДОПЪЛНЕНИЯ КЪМ ЗАКОНА ЗА ТУРИЗЪМ

Едни от основните проблеми в курортите които имат МЕЖДУНАРОДНО ЗНАЧЕНИЕ, са породени от това, че във всички тях има различни видове собствениости /държавна, общинска и частна /. Това води до различни правила за тяхното управление, тъй като са разположени на територията на различни общини, като физическите и юридическите лица /хотели, ресторанти, атракциони и др./, се облагат с различни видове и размер такси. Различен размер от тях се връщат в курортите, а в някои дори и не се връщат, което ги поставя в абсолютна неравнопоставеност.

Курортите ни в различен период от време са променяли своя статут - от курорти с национално значение през курорти с международно значение до селища с национално значение през 2005 г., а основната цел на всички тези реформи е била да се създадат правила в комплексите и средствата от таксите да послужат за обновяване и развитие, както на инфраструктурата им, така и за рекламиране и популяризиране на международните пазари.

Селищата с национално значение, или курорти с международно значение са населени места без самостоятелни землища /изключение са тези, които са частна собственост /, които задоволяват национални и международни потребности в туризма за почивка, отдиш, спорт, развлечения и отговарят на определени стандарти.

Ето защо считаме, че в настоящия Проект за изменение и допълнение на Закона за туризма е от изключителна важност да се създаде нова глава: Селища с национално значение (Курорти с международно

значение), която да дефинира правилата за тяхното управление и експлоатация -

- **Управление** – Орган, който включва всички заинтересовани страни, които имат собственост в селищата с национално значение: сдружения на хотелиери и ресторанти, общините, държавата и други присъстващи в тях собственици.

- **Обществен ред** – сигурността на туристите, спокойствието им /ШУМА/, опазване на инфраструктурата и др.

- **Търговски дейности** – осъществяване на търговия на територията им.

- **Рекламни дейности** – осъществяване и финансиране на рекламната дейност на тези територии.

- **Преместваеми обекти** – регламент за поставяне на преместваемите обекти на тези територии – НЕДОПУСКАНЕ РАЗПОЛАГАНЕ НА ТАКИВА НА АЛЕИ , ТРОТОАРИ УЛИЦИ , ПЛАЖНА ИВИЦА и ЗЕЛЕНИ ПЛОЩИ

- **Транспортна мрежа** – регламент за одобрение на транспортната мрежа и движението на превозни средства на територията.

- **Зелени площи** – регламент за тяхното опазване и поддържане.

- **Плажна ивица** – всяко правителство среща проблем с концесионирането на плажните ивици, но такъв проблем никога не е съществувал за големите летни курорти. В същото време бихме искали да подчертаем, че никъде в Европа, а и в дестинации като Турция и Египет няма плажна ивица върху която да са разположени ресторанти, магазини и какво ли не. Надяваме се все някога да се намери правителство, което да разбере, че туристите идват за морето ни и плажа, а не за бараките върху него.

Едни от най – големите проблеми за нормалното функциониране на селищата с национално значение са свързани с множеството преместваеми обекти и шума от откритите заведения. Във връзка с шума направихме справка относно броят заети стаи от младежи в хотелите за едномесечен период. Основният контингент туристи са семейства. Колкото и нашите медии да показват обратното, реалността в хотелите е друга, а това, че по улиците на Сл.бряг всеки може да прави всичко каквото си реши, вече е ясно не само в Европа. Преместваемите обекти са другия голям проблем след шума по нашето Черноморие – използват се като места за продажба на промишлени стоки, обменни бюра, заведения и др., които трудно се контролират от общините и държавните контролни органи. Шумът от заведенията на открито създава големи проблеми на туристите, а множеството сергии включително и тези неясно как разположени на плажа, превръщат курортите ни в битаци, такива каквито никъде не се наблюдават при преките ни конкуренти.

В този смисъл предлагаме и някои текстове, които считаме, че ще допринесат за нормалното функциониране на селищата с национално значение:

1. В селищата с национално значение по алеите, улиците и тротоарите преместваемите обекти могат да се използват само за обслужващи дейности (пейки, осветителни тела, съдове за събиране на отпадъци, чешми, фонтани, реклами, картички).

2. Масите за консумация на открито са неразделна част от заведението, което ги обслужва. Те се разполагат в собствения имот, а не по улиците, пешеходните алеи, тротоарите и в зелените площи.

3. При разполагане на маси за консумация на открито и търговски обекти, работещи като увеселителни заведения се указва и съгласува работно време с непосредствените съседи /хотели/.

4. Работното време на увеселителните заведения и масите за консумация на открито следва да бъде съобразено с отреждането на имота, в който се разполагат, а за имоти в етажна съсобственост и при спазване на чл.6 от ЗУЕС, включително съгласието на

всички	непосредствени	съседни
5. Работното време следва да не пречи на обитаването на непосредствените им съседни.		
За курортните зони	от 23.00	до 08.00
6. Да не се допуска почистване, подреждане на маси и столове за консумация на открито пред обектите до 07.00 и след 23.00ч.		
7. Транспортните схеми се съгласуват с всички заинтересовани лица.		
8. Допуска се озвучаване – музика след 23.00ч. единствено в закрити, обезшумени и категоризирани заведения като дискотеки.		

Позиция по други глави и раздели от проекта

Глава втора - Чл. 7

В Националният съвет по туризъм са предложени представители на сдружения с изключително малък дял в общия дял на туризма в България с еднакъв брой с тези на националните сдружения, които представляват практически целия капитал в българския туризъм. Предлагаме в НСТ да бъдат включени и по двама представители на Националните курорти, като места, от където идват 90% от приходите от българския туризъм, защото не е логично тези места да не участват в определянето на посоките и дейностите за развитието на сектора. Именно хотелиерите са тези, с чиито инвестиции в изграждането на новата хотелска база, България успя да си върне туристите от миналото, които в края на 80-те и началото на 90-те год. бяха трайно изгубени за страната. Според така предложения проект, точно хотелиерите нямат право на глас. Смятаме, че поне 60% от членовете на НСТ, би следвало да бъдат от туристическия бранш, а след няколко години като достигнем желаните висоти в изграждане на държавното устройство се надяваме да са и 80 % . И още, НСТ следва да има правомощия да изисква изслушване на Министри и други държавни служители, чиято дейност, действия или бездействия касаят туризма. НСТ също така, да дава становища, които да имат тежест при вземане на едно или друго решение.

Относно Консултативния съвет към Министъра, мнението ни е, че не става ясно как се учредява, кой участва в него, каква точно функция изпълнява и не е ли тя подобна на тази на Националния съвет!

Глава втора – Чл. 12

Редно е да се допълни, че Кметът е длъжен ежегодно да отчита разходването на средства от туристическия данък публично и пред бранша лично и ако това не се прави или разходването не удовлетворява изискванията на закона, да бъде определен размер на санкция. Може също така с Протокола от Консултативния съвет да се сезира Сметната палата и Областния управител.

Глава втора – Чл. 13

По отношение на Консултативния съвет към Кмета на Общината, предлагаме много ясно и категорично да е изписано – 50 % представители на администрацията, вкл. всички подчинени на Кмета общински предприятия, музеи и т.н, а останалите 50 % да са чисто бизнес от туристическия бранш, тъй като не винаги кметовете тълкуват по този начин тези 50 % от бранша. На всеки Консултативен съвет да се води протокол, който задължително да се подписва от всички участници в него. Да се допълни, че разходването на средствата от туристическия данък са съгласно програмата от чл. 11, ал. 2. Да се запише категорично, **че разходването на туристическия данък е 100% само и единствено за туризъм.** Тук практиката е показала запълването на всякакви дупки от социалната програма на общините, инфраструктурни проекти и т.н. и тъй като Общините, които събират този данък обикновено са изцяло туристически, обяснението е, че всичко това е свързано с туризма в района.

Глава трета – Създаване на туристически райони

Смятаме, че това е напълно излишна глава в закона. Не е необходимо отново да се създават райони, като вече има такива и то утвърдени. Нека първо се изчистят проблемите в сега съществуващите големи курорти, а след това се създават нови такива.

Глава четвърта – Туристически сдружения

Един от основните проблеми на бранша – „сивият сектор“ в отрасъла по никакъв начин не намира решение в този проект. Както е наложена императивно мярката – „член на браншова организация няма право да членува в друга браншова организация“, така може да се въведе изискването всеки туристически субект да членува в браншова организация /местно сдружение, каквото навсякъде съществува/, а сдружението пък да участва в само едно браншово такова. Така е в строителния бранш, лекарското съсловие, сдруженията, представляващи авторските права и т.н. По този начин бързо и лесно ще се установи реалния брой на всички туристически субекти. Към момента не са проблем големите хотелски обекти, а малките, които функционират за 30-40 дни. Докато цялата администрация се е съсредоточила в проверки на големите, малките никой не ги смята за съществуващи и дори не се знае местоположението им. Същото се отнася и за събираемостта на туристическия данък – плащат големите хотели, защото са отворени, лесни за проверка, категоризирани и прозрачни. В същото време хилядите апартаменти, посещавани уж от собствениците си или техни приятели, работят по договори с туроператори и агенти на дъмпингови цени, необезпокоявани от никого и неплащащи нищо нито на държавата, нито на общината. От това обаче **страда целия бранш и за съжаление въпросът отново не е намерил отражение и решение и в този проект за закон.**

Чл. 53, ал.4 – Прекратяването на дадено туристическо сдружение не може да става единствено на база молба на лицето, представляващо сдружението без съответните органи на същото да не са се произнесли.

Чл. 56 - Да се избегне пожелателния характер държавните органи да изискват становище от браншовите сдружения. Никъде не се посочва какви са последствията, ако те не поискат такова становище. По-нататък обаче е посочено, че ако браншът не реагира, значи няма бележки по проекта. **За съжаление, пак се приема че, браншът няма да си свърши работата, а държавата ще си я свърши, което не винаги е така.**

Съществуването на силни браншови сдружения е задължително, но създадени от бранша, а не административно. Трябва да е ясно, че туризмът в България не поставя началото си с приемането на този закон. Не е логично, нито редно да се пренебрегват постиженията на отрасъла и браншовите организации, вкл. изградили имидж и намерили място в международни организации.

Глава седма – Туроператорска и туристическа агентска дейност

Предлагаме да влезе текст указващ, **че туроператор, незаплатил услуги към хотелиер, губи регистрацията си или временно тя ще му бъде отнета**, тъй като в много случаи хотелиерите са заплатили съответните данъци и такси, а не са си получили парите от туроператора, който продължава да работи без притеснение и да завлича следващите. Нужно е много сериозно да се разграничи неплащането от съдебните действия. Още при първите признаци, следва процесът да бъде прекратен, а не с решение на съда след 2-3 години, когато са пострадали много хора.

Глава осма – Хотелиерство и ресторантьорство

Чл.117, ал. 1 - Предлагаме да отпадне последната част, където е записано, че цените се обявяват чрез ценоразпис „и във всяка стая”.

Мотивите за това са следните: Предвид стимулирането на продажбите и днешната висока конкуренция, цените се променят почти всяка седмица или поне на 2 седмици. Изготвят се и много специални оферти и др. подобни. Цените вече са много динамични. Всяка промяна в тях означава стотици и хиляди разпечатки, които се разнасят по хотелските стаи. Напълно достатъчно е цените да са обявени на видно място на рецепцията. Преди съществуваше мнение, че хотелиерите могат да продават на по-високи цени от обявените. Сега обаче няма място за такива опасения предвид огромната конкуренция и желанието на хотелиера да продаде повече стаи. Освен това, всеки клиент знае, че най-точна информация може да намери на рецепцията. Затова е достатъчно ценоразписът да бъде на видно място на рецепция.

В проекта на Закона никъде не е отразено въвеждане на работно време в зависимост от категорията на туристическия обект. Това би допринесло за преустановяване не само на шума от обекти, които са категоризирани примерно като ресторанти, а работят като дискотеки, а и за въвеждане на ясни правила за работа.

Глава четиринадесет – Предоставяне на туристически услуги на плажове

Тази глава е озаглавена – Предоставяне на туристически услуги на плажове, но третира единствено водноспасителната дейност и информационното обезпечаване. Никъде не се определят правила и ред за извършване на други дейности и какви услуги могат и не могат да се предоставят. Същото се отнася и за ски пистите.

Чл. 170 /относно плажа/ - за нас е непонятно защо, след като 70% от туристите ни идват в България, заради хубавите плажове и туризмът се развива основно и благодарение на тях, тази част от проекта е съвсем информативна, като се разчита на това, че има концесия, сключена между Министерство на регионалното развитие (МРРВ) и съответния концесионер . Смятаме, че дейността на плажовете следва много сериозно да се третира в ЗТ и МРРВ да се съобразява с това, тъй като качеството на туристическия продукт, чийто елемент е и плажа, се определя от закона, а не от концесионния договор. Категорично смятаме, че плажовете в България трябва да не са уникални с това, че са застроени с ресторанти, бараки и т.н

Стремим се към удължаване на сезона, но плажовете не са в синхрон с нашите желания и възможности за това, тъй като никъде в договорите не е записано от кога точно се открива плажа, кога приключва работа и т.н. В този смисъл, считаме, че в тази глава и точките към нея има много, по-което да се работи. Предлагаме още в **Чл. 170 срокът от 31 май да стане 1 май**. И още, много сериозно следва да се обсъди с туристическия бранш бъдещата наредба на басейните по Чл. 171.

В заключение – понятието „настаняване”, което отново не е намерило своя израз и в този проект, да се прецизира много добре, като придобие примерно подобно тълкуване: **”Пакетът от услуги, които туристът е закупил преди регистрирането му в съответния хотел и които фигурират в договор, оферта или са обявени на рецепцията на хотела. Минималният пакет от услуги съдържа нощувка и хранене”**

**УПРАВИТЕЛЕН СЪВЕТ
НА „СЪЮЗ НА СОБСТВЕНИЦИТЕ”
СЛЪНЧЕВ БРЯГ**

**ЕЛЕНА ИВАНОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УС**



Изм. № 117 /28.02.2014 г.

До Комисията по икономическа
политика и туризъм към
42-рото Народно събрание

Уважаеми г-н Имамов,

Във връзка с Вашето запитване относно дефиницията за светлата част на денонощието, Ви уведомяваме, че момента на изгрева на Слънцето и момента на неговия залез определят продължителността на деня. Що се отнася до утринния и вечерния полумрак и по-специално – за т. нар. граждански полумрак, до края на който вечер (респ. от началото на който сутрин) принципно може да се работи на открито без нужда от изкуствено осветление, Ви обръщаме внимание, че осветеността тогава силно зависи и от метеорологичните условия, както и от наличието или отсъствието на изкуствено осветление по трасето на пътуване. Възможно е при ясно време осветеността по време на полумрака да бъде по-добра, отколкото при облачно време преди залеза (респ. след изгрева) на Слънцето. Това означава, че оценката за степента на осветеност може да бъде силно субективна и не може да се базира единствено на астрономическите данни за изгрева и залеза на Слънцето и непосредствено свързаните с тези моменти интервали на вечерен/сутрешен граждански полумрак. Важно е да се знае, че дори при ясно време, вечер в края на гражданския полумрак и сутрин в неговото начало, човек със средностатистическо зрение не може да различава цветовете.

За пълнота на исканата от нас справка добавяме таблицата по-долу, в която са дадени интервалите време между залеза на Слънцето и края на гражданския полумрак вечер (респ. между началото на гражданския полумрак и изгрева на Слънцето сутрин) за цялата година. Данните са изготвени за нашите географски ширини.

		Граждански полумрак
Дата		часа и минути
Януари	1	00 32
	15	00 31
Февруари	1	00 30
	15	00 29
Март	1	00 28
	15	00 28
Април	1	00 28
	15	00 29
Май	1	00 31
	15	00 32
Юни	1	00 34
	15	00 35

Юли	1	00 34
	15	00 34
Август	1	00 32
	15	00 30
Септември	1	00 29
	15	00 28
Октомври	1	00 28
	15	00 29
Ноември	1	00 30
	15	00 30
Декември	1	00 31
	15	00 32

Информация относно моментите на изгревите и залезите на Слънцето през годината и продължителността на деня и на различните етапи на полумрака, изчислени за София, можете да намерите в Астрономически календар за 2014 г., издаван от Институт по астрономия с НАО и Академично издателство „Проф. Марин Дринов“. Същите данни могат да бъдат намерени и във WEB-версията на този календар, на адрес:

http://nao-rozhen.org/astrocalendar/2014/sun_and_moon.htm .

В заключение държа да отбележа, че представената от нас информация съдържа астрономически дефиниции и данни за изгрева/залеза на Слънцето и за свързаните с тези моменти интервали на полумрака. Въпросите за гарантиране на максимална степен на безопасност и за това кое време е подходящо за пътуване имат много по-комплексен характер и отговорите на тези въпроси не могат да се базират единствено на предоставената от нас информация.

Приложение: Астрономически календар за 2014 г. ➡

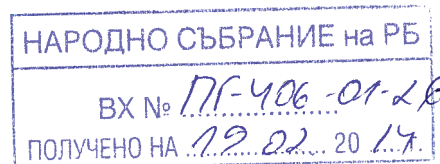


[Signature]
/доцент д-р Таню БОНЕВ
директор на ИА с НАО/



АСОЦИАЦИЯ НА СПЕЦИАЛИЗИРАНИТЕ ЕКСПЕРТИ В ТУРИСТИЧЕСКАТА ИНДУСТРИЯ

Изх. № 22/ 19.02.2014год.



ДО
Г-Н АЛИОСМАН ИМАМОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ИКОНОМИЧЕСКАТА
ПОЛИТИКА И ТУРИЗЪМ

ОТНОСНО: Внесения от МС в Народното събрание законопроект
за изменение и допълнение на Закона за туризма

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ИМАМОВ,

Във връзка с предстоящото обсъждане в Народното събрание на внесения от Министерски съвет законопроект за изменение и допълнение на Закона за туризма, приложено изпращам становище на Асоциацията на специализираните експерти в туристическата индустрия – АСЕТИ .

Приложение: съгласно текста



С уважен

ИВАН ИВАНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА АСЕТИ



АСОЦИАЦИЯ НА СПЕЦИАЛИЗИРАНИТЕ ЕКСПЕРТИ В ТУРИСТИЧЕСКАТА ИНДУСТРИЯ

СТАНОВИЩЕ

от Асоциацията на специализираните експерти
в туристическата индустрия - АСЕТИ

Относно : Предложение на МС за отпадане на изискването за категоризация на самостоятелните заведения за хранене и развлечения, съгласно проекта за изменения и допълнения към Закона за туризма от 2013 год.

Сега действащия Закон за туризъм, заедно с неговите подзаконови Наредби с определени минимални изисквания в т.ч. Наредбата за категоризация, включваща изисквания за изграждането, специализираното обзавеждане и оборудване, образованието на персонала и предлаганите услуги в различните видове туристически обекти имат за цел чрез 5-звездната категоризационна система да осигурят защита на потребителите чрез :

♦ спазване на определени стандарти при обслужването *и относително уеднаквяване на критериите и хармонизиране на изискванията за отделните категории за туристическите обекти на страните от ЕС* (доклад на Комисията по транспорт и туризъм към Европейския парламент, относно обновяване на политиката на ЕС в областта на туризма и към по-тясно партньорство за европейски туризъм. (2006/2129 (INI) ;

♦ предварителна ориентация и спокойствие за клиента по отношение очакванията му за **нивото на обслужването и съпоставимостта между „цена – качество“** на предлаганите услуги и цялостното формиране качеството на туристическия продукт;

♦ професионално-експертни показатели за **качество на услугите във всичките и аспекти** за съответната категория, базирани на проучен международен опит.

Основанията и твърденията в предложението на МС за **премахване на категоризацията на самостоятелните заведения за хранене и развлечения (ЗХР)** са *неточни, относително необосновани и неприемливо радикални*. Защо ?

1. Няма двоен режим при категоризацията на ЗХР и дублиране с дейността на **Българска агенция по безопасност на храните (БАБХ)**, която се явява **единен орган в Република България за контрол върху хигиената и качеството на храните**. В компетенциите на БАБХ относно отделните видове ЗХР са при определяне на техния специфичния асортимент кухненска продукция за отделните видове хранителни обекти, оборудването на кухненския блок и спазване изискванията на HACCP за хигиена и безопасност на храната.

Категоризацията е преди всичко многостранна регистрационна система, създаваща ред, отчетност, съпоставимост и сигурност, изградена от критерии, показатели и стандарти, изграждащи понятието „култура и качество на обслужването“, които дават крайната визия за равнището на предлагания ресторантьорски продукт, част от качеството на цялостния туристически продукт.

Ако има административна тежест за бизнеса може да се мисли и действа в посока на редуциране изискваните документи, строителни норми(метри, см, бр.и др.) и намаляване административните такси.

2. Управлението на качеството на туристическия, респ. на ресторантьорския продукт навсякъде в света се извършва съгласно утвърдени национални стандарти, поради липса на единни международни такива.

В международния туризъм клиентът избира заведението визуално - „от пръв поглед“ (чрез бр.звезди на входа, обстановката, грамотите за качество по стените и т.н.), а в последствие прави своите заключения и оценки въз основа на получените услуги и заплатената от него цена.

Повечето развити туристически страни(Испания, Великобритания, Франция, Германия, Чехия и др.) имат свои собствени **специфични „сертификационно-категорийни системи за качество“** за отделните видовете ресторантьорски услуги, даващи различни, характерни за страната символи като: **„вилици/ножове“, „чаши“, „куверти“, „топази“, „диамантчета“, „звезди“**, които се определят в част от тях от държавни, а в болшинството –от общински, районни или местно-браншови специализирани експертни органи.

Освен това за ресторантьорството има различни международно утвърдени стандарти - **за анализ на опасностите и управление на риска(HARA), система за анализ на риска и контрол на критичните точки (HACCP), система за добри производствени практики (GMP), система за качество на обслужването(SERVQUAL), система от международни стандарти за качество (ISO) и др.**

С изключение на системата HACCP, всички останали са доброволни и надграждат утвърдената национална категорийна система.

Чрез тяхното включване и приложение в нашите минималните категорийни стандарти за различните видове заведения се изграждат системите за управление на качеството (СУК) за сферата на ресторантьорството.

А известната ресторантьорска сертификационна система „Мишлен“ се дава от световно утвърдени международни експерти за най-елитните заведения , работещи с постоянни стандарти и изключително висококачествен продукт

3. Какво означават за клиента и туриста категоризационните символи?

Съгласно така наречената международна RATING(рейтинг) – система в ресторантьорството степента на звездите се отбелязва като:

◆-Listed, ◆◆-Approved, ◆◆◆-Recommended, ◆◆◆◆-Highly Recommended, ◆◆◆◆◆-Guaranteed Highest Quality и в превод означава, както следва :

- ◆ - **задоволително качество и регистрация на обекта** - отговаря от 50%

- до 55% на всички мин. изисквания на стандарта за категорията;
- ♦♦ - **добро качество и одобрение** - отговаря от 55% до 64% на всички минимални изисквания на стандарта за категорията и осигурява по-високи критерии при някои видове обслужване;
 - ♦♦♦ - **много добро и постоянно качество** - отговаря от 65% до 74% мин. изисквания на стандарта за категорията и поддържа стабилно качество при обслужването;
 - ♦♦♦♦ - **горещо препоръчано качество** – отговаря до 84% сигурност в комфорта и постоянно много високо качество в обслужването;
 - ♦♦♦♦♦ - **гарантирано най-високо качество** - отговаря над 85% на изключително високо качество в услугите, постоянство в предлагания лукс и комфорт;
- Регистрацията, категоризацията и контролът на туристическите обекти по смисъла на Закона за туризма са **единственият инструмент в туризма и ресторантьорството, чрез който могат да се регулират:**
- Равнището на експлоатационната дейност на обектите, относно хигиена, обявен асортимент и грамаж на храни и напитки, изграждане и обзавеждане, образование и квалификационно ниво на персонала;
 - Спазване на стандартите и качеството на услугите;
 - Извършването на реален и ефективен компетентен специализиран контрол, вкл. и на изискването туроператорите да работят с договори, сключени само с официално категоризирани ЗХР.

Премахването на задължителната категоризация за самостоятелните ЗХР няма да доведе до намаляване разходите за туристическия бизнес, а напротив – до ограничаване и намаляване на приходите.

Ще настъпи хаос и рухване на все още крехките качествени стандарти, утвърдили се в българското ресторантьорство. Ще доведе до **национално обезличаване на ресторантьорския бизнес и респективно връщане назад „устойчивото развитие на българския туризъм“.**

Задължителните изисквания могат да се опростят и либерализират, а таксите – минимизират, но категоризационната система не бива да се премахва.

Липсата на категоризация на самостоятелните заведения за хранене и развлечения, съгласно предложените промени в ЗТ в крайна степен ще доведе до :

- ♦ **Масирано навлизане на ресторантьорския бизнес в „сивата икономика“** - дейност в незаконно построени и без документи за въвеждане в експлоатация павилиони, „гаражни“ кафенета, свободни площи на фирми с друг бизнес и др.;
- ♦ **Безконтролност и неконтролируеми заведения** по плажове, писти, улични пасажи, крайморски празни пространства (особено чрез новият проект за Закон за черноморското крайбрежие за увеличаване от 1% на 2% площите за поставяемите обекти (чл.56 от ЗУТ);
- ♦ **Невъзможност на Комисията за защита на потребителите (КЗП) и на местните общински контролни органи да провеждат качествена и ефективна контролна дейност ;**

♦ **Дискриминация и неравнопоставеност** на заведенията в места за настаняване /тези в хотелите/ - подлежащи на категоризация, спрямо самостоятелните заведения за хранене и развлечения, което е в нарушение и в противоречие с Европейските директиви и регламенти;

♦ **Отпадане на ресторантьорството като туристическа дейност за самостоятелните ЗХР**, като ресторантьорството **остава туристическа дейност за туристически столови, туристически бюфети, ЗХР в хижи и т.н.?**

♦ **Драстично намаляване на приходите на Общините** от категоризационна дейност - суми, които отиват за подобряване на туристическата инфраструктура, благоустройство, маркетинг и реклама на дестинацията (за големите общини и ваканционно-туристически центрове – стотици хил. лева годишно за бюджета);

♦ **Масово образователно, професионално и езиково неграмотен ресторантьорски персонал, лоша и еднообразна кухненска продукция, ниска култура на обслужване и постоянни оплаквания за лош продукт.**

„Ахилесовата пета” на българския туризъм (според всички международни анализи) през последните години остава незадоволителното качество на обслужването - над 70% от туристите се оплакват от лошо обслужване, а около 15% - от общо некачествен продукт, неотговарящ на техните първоначални представи.

Сега действащият Закон за туризма, който бе писан, съгласуван и обсъждан с експерти и браншови организации над три години, бе приет на 26.03.2013г. с обществен консенсус.

Изникват обаче няколко въпроса, които търсят логически отговор :

♦ *Защо без да се анализират резултатите от действието на този ЗТ и приложението му чрез старите Наредби за категоризация от 2005г., започаха предложения за промени и допълнения?*

♦ *Коя бе причината МИЕ да не разработи и да предложи за приемане Наредба за категоризация на туристически обекти към него, като определи редуцирани, по-леки и либерални нормативни показатели и по-ниски такси за насърчаване на бизнеса? - Срокът, съгл. ЗТ бе 26.09.2013г.*

♦ *Защо преди да се премахне системата за категоризация не се направи истинско широко обсъждане на проблемите с туристическия бизнес, експертите и специалистите по тези въпроси ?*

♦ *Отчетено ли е становището на Националното сдружение на общините в РБългария относно падането на категоризацията на самостоятелните ЗХР?*

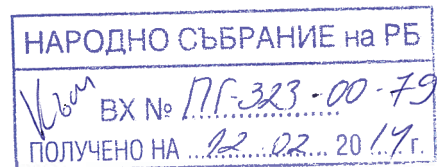
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА АСЕТИ .

Ив.Иванов





Национална мрежа за децата



Изх. № 40/12.02.2014 г.

ДО:

✓
АЛИОСМАН ИМАМОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯ
ПО ИКОНОМИЧЕСКА
ПОЛИТИКА И ТУРИЗЪМ

КОПИЕ ДО:

ВАНЯ ДОБРЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯ
ПО ОБРАЗОВАНИЕ

КОПИЕ ДО:

ХРИСТО МОНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯ
ЗА ДЕЦАТА, МЛАДЕЖТА И
СПОРТА

КОПИЕ ДО:

КОРНЕЛИЯ НИНОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯ
ПО ТРУДА И СОЦИАЛНАТА
ПОЛИТИКА

КОПИЕ ДО:

КОНСТАНТИН ПЕНЧЕВ
ОМБУДСМАН

Относно: Проектозакон за изменения и допълнения на Закона за туризма

Уважаеми господин Имамов,

Национална мрежа за децата е обединение на 122 неправителствени организации, работещи със и за деца и семейства в цялата страна. Нашата мисия е да заздравим и улесним сътрудничеството между сходните неправителствени организации и всички заинтересовани страни, за да бъдат гарантирани правата и благосъстоянието на децата.



Национална мрежа за децата

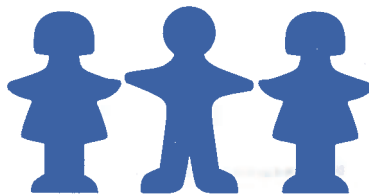
Национална мрежа за децата **участва активно в дискусиите по изготвяне на проекто-Наредба, която да регламентира детските и ученически пътувания.** В края на ноември 2013 г. изпратихме писмо до Министъра на икономиката и енергетиката Драгомир Стойнев и до Вас с предложения за изменения и допълнения в Закона за туризма, така че да обхващат и детските и ученически пътувания.

Ние вярваме, че **организираният отдих и туризъм за децата и учениците, освен че предполага почивка, е и форма на извънучилищно усвояване на важни знания и умения** и затова е необходимо да бъде поощряван като се опростят максимално правилата за провеждането му, съвместими със сигурността на децата и учениците. **Приветстваме предложенията за допълнение в чл. 83, ал. 2 в проектозакона,** така че детските и ученически пътувания да приключват в 20 часа през есенно-зимния период и в 22 часа през пролетно-летния период. **Подкрепяме и планираното в § 1, т.80** разширяване на обхвата, така че да се включат и учениците до 20-годишна възраст.

В същото време, **категорично се обявяваме против** предложението към глава седма „Туроператорска и туристическа агентска дейност“ да се създаде раздел IIa „Организиран детски и ученически отдих и туризъм“. Вярваме, че **организирането на пътувания за деца и ученици е преди всичко правомощие и отговорност на директорите на учебните заведения и организаторите на пътуванията** в случаите, когато те са неправителствени организации и/или доставчици на услуги за деца и семейства. Вярваме, че пътуванията и екскурзиите на децата следва да отговарят на поставените цели за подобряване на техните образователни и социални знания и умения и да бъдат в контекста на политиката за насърчаване на социалното включване.

В тази връзка считаме, че поставянето на детските и ученически пътувания като част от глава „Туроператорска и туристическа агентска дейност“ е изменение, което **не обслужва целите, заложили в учебните програми за използване на екскурзиите и учебните пътувания като метод за обучение** и разширяване на кръгозора на децата.

Бихме искали да предложим прецизиране на понятието „туристически пътувания с обща цена“, така че да се включат **по-широк кръг форми на детски и ученически отдих и туризъм** (напр. походи, експедиции, излети, посещения на културни мероприятия, спортни състезания, фестивали и др.) и се **даде възможност организирането на пътувания за деца и ученици да бъде отговорност на ръководителите на институциите и организациите,** които се занимават с тяхното образование и социализиране и да става по тяхна преценка с или без участието на туроператор при спазване на общовалидни правила за безопасност и сигурност на децата и учениците.



Национална мрежа за децата

С така предложения Законопроект за изменения и допълнения на Закона за туризма не само не се зачитат правата на децата за достъп до организиран отдих и туризъм с цел разнообразяване и здравословно оползотворяване на свободното им време, а дори се **нарушават правата, задълженията и отговорностите на училището като институция, където детските и ученически пътувания са залегнали като част от учебната програма.** Убедени сме, че прекалената регулация и задължителното използване на туроператор непосилно завишават изискванията за организиране на детски и ученически пътувания и по този начин голяма група деца и ученици от по-бедни семейства и от малките населени места няма да получат възможност да се възползват от това си право.

Исключително сме притеснени и от част от мотивите за изменения и допълнения на Закона за туризма, а именно за **облекчаване на режима на регистрация на туроператори и туристически агенти.** Облекчаването на режима, от една страна, е в посока намаляване на съответните нормативно установени срокове за предоставяне на услугата, а от друга, в посока намаляване на изискванията по отношение на образователния ценз и трудовия стаж на управителя на фирмата и на персонала. Възниква въпросът как намаляването на изискванията по отношение на образователния ценз и стажа на управителя и персонала на туристическата фирма работи за повишаване качеството на предлаганата услуга, както и каква квалификация и опит имат служителите в туроператорските фирми за работа с деца в различна възраст.

С оглед на гореизложените аргументи, **настояваме за включване на детския и ученически отдих и туризъм в Проектозакона за изменения и допълнения на Закона за туризма като отделна глава** и в съответствие с правото на всяко дете на почивка и пътуване с образователна и развлекателна цел.

Считаме, че Законът трябва да **дава легална опция организирането на пътувания за деца и ученици да бъде отговорност на институциите и организациите, които се занимават с тяхното образование и социализиране** и да става по тяхна преценка, със или без участието на туроператор, при спазване на общовалидни правила за безопасност и сигурност.

Приемането на предложените изменения и допълнения в Проектозакона ще лиши много деца от по-бедни райони и от семейства с по-ниски доходи от възможността да се докоснат до българското културно-историческо наследство. Проектозаконът в този вид отнема на много български деца социалния и социализиращ аспект на организирания детски и ученически туризъм, като оскъпява и усложнява услугата.

Оставаме на разположение, в случай, че имате някакви въпроси и/или нужда от допълнителна информация и бихме искали да потвърдим нашата готовност да се включим в обществени обсъждания по окончателния проект на изменение и допълнение на Закона на туризма предвид



Национална мрежа за децата

значимостта на детския и ученическите пътувания, отдих и туризъм за гарантиране правата на всички деца у нас и насърчаване на социалното включване и борбата с бедността за най-уязвимите деца и семейства.



С уважение,

Дани Колева
Програмен директор
Национална мрежа за децата

